

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds har Ordet.

B. Solm: Jeg frasalder Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Bajer: Jeg haaber at kunne fatte mig i Korthed. Den høitærede Conseilspræsident fremdrog to Punkter, som i Særdeleshed skulde adskille den høie Regjering og Flertallet i denne Sag. Det ene Punkt dreiede sig om Spørgsmaalet om faste eller flydende Forter, og det samme Punkt blev senere optaget af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad), som mente, at der ikke var nogen stor Uenighed mellem Flertallet og Mindretallet i denne Sag. Jeg vil sige, at i saa Tilfælde er der en ikke ringe Uenighed imellem Mindretallet og Regjeringen. Jeg skal ikke modsiges den høitærede Conseilspræsident, hvem jeg tværtimod heri maa give Medhold, idet det er et Spørgsmaal, som jeg anser for meget vigtigt af den Grund, at i de faste Forter ligger Spiren til Kjøbenhavns Befæstning. De faste Forter ere den lille Fjinger, og naar vi give den, vil man tage den hele Gaand. Jeg skal naturligtvis ikke komme ind paa her nærmere at drøfte, hvad der kan siges for og imod i Spørgsmaalet om faste eller flydende Forter, men ønsker kun at sige, at naar man vil motivere Nødvendigheden af hurtigst muligt at gjøre Noget for Forsvaret med en Henvisning til, at vi skulle bevilge Penge til faste Forter, saa forekommer det mig, at denne Motivering ikke kan staa fast; thi med at bygge faste Forter vil der hengaa lang Tid, og i den Tid ville Kanonerne rimeligvis komme til at rælle meget videre, og Fortræffens Afstand maa da blive meget større, hvormod man ved flydende Forter kan i langt kortere Tid tilveiebringe et flytteligt Forsvar, som, om det end ikke er saa fyldestgjørende, dog maa anses for at være tilstrækkelig betryggende. — Jeg glæder mig i Øvrigt over, at Folket vil blive hørt, inden denne Sag gaar videre, hvad enten det nu sker paa den ene eller den anden Maade; og jeg veed da, at Spørgsmaalet ikke vil blive dette, om vi skulle søge vort Forsvar i Forsvarsløshed, saaledes som det blev udtalt af det ærede Medlem for Søys Amts 1ste Valgkreds (Bahl), eller skulle søge det i Fæstninger; thi jeg tror, at ligesom det kun er et meget lille Mindretal her i Salen, som vil søge Forsvaret i Forsvarsløshed, saaledes gjælder det Samme kun om et meget lille Mindretal i Folket. Jeg er overbevist om, at Folket vil søle, at ved at bortkaste sit Bærg i den Tid vi leve i, vil det opgive sin Selvstændighed. Jeg er overbevist om, at hvis det danske Folk hylbede den af det ærede Medlem fremsatte Sætning, vilde det være

det Samme som at sige: „Her er et Land, som er tilfals, saasnart der findes en Kjøber“. Det, som Kampen skal dreie sig om, er derimod hvilket System vi skulle vælge. Der har været fremsat forskellige Systemer. Et af dem kunde jeg kalde det Kjøbenhavnske, fordi det vil lægge Lyngdepunktet i Kjøbenhavn. Der er et andet System, som vil lægge Lyngdepunktet mere midtvejs, det vil sige ved Storebelt. Jeg skal ikke her gaa ind paa at drøfte det ene eller det andet Spørgsmaal, men jeg tror, at der ogsaa er andre Systemer, som ville komme frem, for saa vidt det ikke allerede er fæet. Der er et System, som jeg nærmest kunde kalde Systemet af 1866, som siger, at Danmark er af Naturren delt i to Krigsfuepladse, og at der derfor ikke bør tales om kun et enkelt strategisk Lyngdepunkt. — Der er endnu et eneste lille Punkt, som jeg ønskede at fremdrage, og som er den væsentligste Grund til, at jeg har begjæret Ordet. Jeg glæder mig over, at der under al Uenighed dog ikke — hvad man vil finde ved at gjennemlæse de her og i det andet Thing afgivne Betænkninger og de førte Forhandlinger — synes at være nogen Uenighed om, hvad der blev sagt af den høitærede forrige Krigsminister under Finantslovens 1ste Behandling i forrige Samling, at vi skulde søge at holde et fast Punkt i Sylland. Vor nuværende høitærede Krigsminister berørte dette Punkt, da denne Sag var til første Behandling i Landstinget, men ved den Leilighed gjorde den høitærede Minister en Bemærkning, som jeg ikke ganske kunde forstaa Berettigelsen af. Han sagde nemlig, at der derved tænktes paa Helgenes. Jeg tror imidlertid ikke, at der i Betænkninger eller Udtalelser foreligger Noget som helst, der kunde lede den ærede Minister til denne Tro; hvad der iøvrigt foreligger privat, kan jeg ikke vide. Jeg har villet sige dette, fordi jeg tror, at det ikke vilde være ønskeligt at lægge Punktet saa sydligt, at Alt, hvad der ligger Nord for, vilde være i militær Henseende „dødt Land“. Det er kun dette, jeg har ønsket at udtale, inden denne Sag afsluttes.

Gravenius: Inden jeg gaar over til, hvad jeg væsentlig vilde sige, vil jeg tillade mig lige over for nogle Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ganske kort fra mit Stabe at nedlægge Indsigelse. For det Første er det meget let at erklære, at de bestaaende indirekte Skatter ere fordervelige, ere uretfærdige, og at det derfor er Folkerepresentationens Pligt at søge denne Uretfærdighed hævet ved Paaligning af en Indkomstskat. Men fordi en saadan Erklæring fremsendes af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) eller andre ærede Medlemmer, derfor blive de indirekte Skatter i og for sig ikke mere uretfærdige, end de ere isorveien, og den Anstuelse